

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **L.J.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.6.2011, č.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.6.2011, č. žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.5.2011 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ snížila účastníci řízení důchod podle § 39 odst. 2 písm. b), zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a podle čl. II, bodu 13 věty první zák. č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů tak, že od 4.7.2011 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku OSSZ Znojmo ze dne 2.5.2011 nebyla invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 50%. V námitkách žádala opakované posouzení zdravotního stavu, protože má záměrně snižovanou imunitu pomocí imunosupresiv a je proto po ni velmi složité chodit do společnosti, či udržovat jakékoliv styky, čemuž se nevyhne, pokud by měla být zapojena v souvislosti se snížením stupně invalidity do pravidelného pracovního procesu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce žalobkyně a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 29.6.2011 nebyla posuzovaná

invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale jedná se o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění od 1.1.2010. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 50%. Jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je od 1.1.2010 zdravotní postižení uvedené v kap. XIV, oddíl A, položce 6b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40%-50%, horní hranice byla stanovena s ohledem na tíži ostatních zdravotních postižení, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání. Jedná se o stádium III. – IV., funkčně závažné chronické komplikace, značné snížení výkonnosti při obvyklém zatížení, kdy jsou některé denní aktivity omezeny. Nejedná se o těžké funkční postižení ve stádiu chronického selhávání ledvin.

Žalobou ze dne 29.8.2011 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí, se kterým nesouhlasí, poněvadž není práce schopná z důvodu trvale snižované imunity imunosupresivní léčbou. Žádá, aby bylo rozhodnutí zrušeno.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 26.1.2012. Posudková komise za účasti odborného lékaře – internisty hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, doložených nálezů k námitkám, dokumentace praktické lékařky, z nefrologické ambulance, nálezu předložené při jednání komise ze dne 26.1.2012. Ty lékařské nálezy, které posudková komise zhodnotila jsou uvedeny ve vypracovaném posudku a posudková komise z jejich závěrů vycházela. Posudková komise učinila posudkové zhodnocení, že k datu napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený postižením funkce ledvin po chronickém postižení močové soustavy s následným selháním funkce ledvin. Léčeno přechodně peritoneální dialýzou od roku 2002 a od 23.5.2003 transplantací kadaverozní ledviny, od roku 2008 funkce štěpu s mírně omezenou funkcí, která je dlouhodobě stabilizována při trvalé imunosupresivní terapii, která má za následek opakované komplikace. Funkční postižení středního stupně se snížením výkonnosti při obvyklém zatížení, některé denní aktivity omezeny. Ostatní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu (hypertenze sekundární, hyperurikemie, tonsilektomie, hemoragická gastropatie, antra žaludku, recidivující infekty dýchacích cest), nezpůsobují další závažná funkční omezení, která by měla podstatný vliv na stanovení míry poklesu pracovní schopnosti. K datu napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné s postižením uvedeným ve vyhl. č. 359/2009 Sb., kap XIV, oddílu A, položky 6b, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 50% - horní hranici daného procentního rozmezí se zřetelem na tíži ostatních zdravotních postižení při trvalé imunosupresi s přihlédnutím k dosaženému vzdělání a pracovním zkušenostem a schopností pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Pro hodnocení podle písmene c – e uvedené položky neexistují objektivní podklady, nejedná se o těžké funkční postižení s poklesem glomerul filtrace pod 0,16 ml/s, s uremickými symptomy nebo s mnohačetnými závažnými komplikacemi a těžkým omezením denních aktivit. Posudková komise se také vyjádřila k vývoji invalidity, resp. KLP dne 19.6.2008, kterou považuje za velmi příznivou pro posuzovanou. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném od 1.1.2010 a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona a nešlo o invaliditu

pokračování

34 Ad 70/2011-30

třetího stupně. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%.

K nařízenému jednání se žalobkyně nedostavila, nežádala odročení jednání, soud proto žalobu projednal a rozhodl v její nepřítomnosti.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Na základě zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu žalobkyně posuzujícími lékaři, soud vyžádal posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně na základě všech existujících lékařských nálezů, včetně předloženého při jednání. Vůči posudku žalobkyně nevznesla žádné námitky. Posudková komise řádně zhodnotila zdravotní dokumentaci, včetně z nefrologické ambulance a vycházela především z nálezů transplantační ambulance Fakultní nemocnice Brno, poslední z 11.3.2011. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně